

Amberboom (*Liquidambar styraciflua*)

De amberboom (*Liquidambar styraciflua*) is een loofboom uit de familie Altingiaceae.

De geslachtsnaam is afgeleid van het Latijn *liquidus*, "vloeibaar" en het Arabisch *ambar*, "gom", een verwijzing naar de welriekende rode gom die de bladeren van de boom bij warmte afscheiden. De plant komt van oorsprong uit het oosten van Noord-Amerika. De amberboom wordt als sierboom sinds 1688 aangeplant in Europa. De naam van de boom houdt verband met de hars die zich in de bast bevindt: 'amber' is het Engelse woord voor barnsteen, een fossiel hars. Verder onderscheidt de amberboom zich door haar bolvormige vruchthoofdjes.

De amberboom kan tot 45 m hoog worden, maar wordt in Nederland niet hoger dan 10-20 m. Hij neemt hier tamelijk langzaam in grootte toe hoewel hij in het herkomstgebied geldt als een snelle groeier. De amberboom heeft veel zon nodig. De jonge

boom heeft een kegelvorm. Later wordt de boom breder met een eironde tot ronde vorm. De jonge bast is roodbruin, later wordt deze grijsbruin en diep gegroefd. Bij oudere bomen worden op de takken en twijgen kurklijsten gevormd. De bladeren doen denken aan die van de esdoorn, maar hebben een verspreide bladstand. Het is handvormig samengesteld vijf- tot zeventalig en 10-15 cm groot. De nervatuur van het blad is handnervig en het blad heeft een gezaagde bladrand. Het blad heeft mooie herfstkleuren dieprood, geel en oranje.

Stukgewreven bladeren geven een aangename zoete geur af. De gom werd in Amerika gebruikt als lijm, schoenpoets, geurstof of als geneeskrachtige balsem. Het hout wordt toegepast in de meubelmakerij, onder andere als fineer.

De boom is eenhuizig en bloeit in april en mei met eenslachtige bloemen.

Het vruchthoofdje is kogelvormig, verhout en stekelig met zoetig vruchtvlees.